

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Ο Άγιος Δημήτριος ο Μυροβλύτης

**"Χαίρε Δημήτριε, λιμάνι και τείχος,
προστάτη και σκέπη της Θεσσαλονίκης"**

Ποιος είναι ο βασιλιάς σου Δημήτριε; φώναξε οργισμένος ο αυτοκράτορας Μαξιμιανός. - Ένας είναι ο Παντοκράτορας, ο Ιησούς Χριστός!

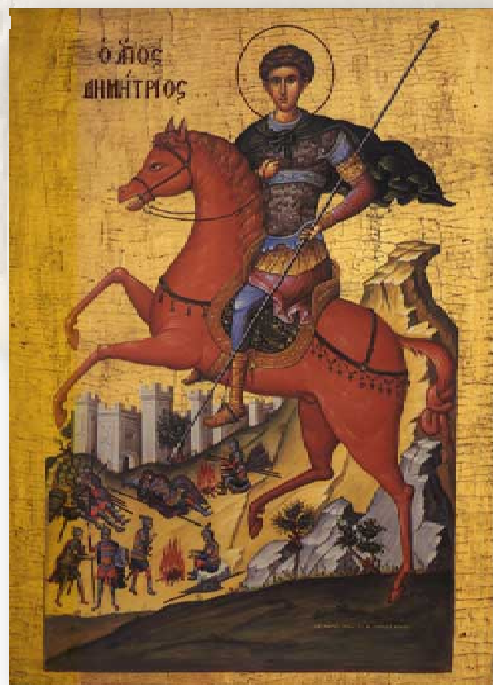
- Δεν είναι θεοί ο Δίας, ο Απόλλωνας κι οι άλλοι; Κι είσαι τόσο αχάριστος κι ανάξιος της τιμής πού σου έκανα και σε διόρισα στρατηγό και ηγεμόνα της Θεσσαλίας; Θα σε ρίξω στη φυλακή!

Κι ο Δημήτριος μαρτύρησε στις φυλακές της Θεσσαλονίκης. Ό Θεός για να τον δοξάσει, έκανε να αναβλύζει μύρο θαυματουργό από το λείψανο του Αγίου, ικανό να γιατρεύει όλες τις αρρώστιες. Ωστόσο ο Δημήτριος δεν εγκατέλειψε ποτέ την πόλη του. Και μάλιστα, όταν ο Ιουστινιανός έστειλε στη Θεσσαλονίκη ανθρώπους για να πάρουν το λείψανο του Δημητρίου στην Κωνσταντινούπολη, φλόγα πετάχτηκε από τον τάφο και φωνή μεγάλη ακούστηκε: "Μη σκάψετε παρακάτω!" Κι οι απεσταλμένοι έφυγαν κι άφησαν το τίμιο λείψανο του Μυροβλύτη να προστατεύει την πόλη.

Ή αλήθεια είναι ότι αυτή η πλούσια πόλη της βυζαντινής αυτοκρατορίας κινδύνεψε πολλές φορές από Βάρβαρους εχθρούς. Γιατί όποιος σκόπευε να επιτεθεί στην Κωνσταντινούπολη έπρεπε πρώτα να πατήσει τη Θεσσαλονίκη. Τρεις φορές έκανε το θαύμα του ό άγιος Δημήτριος και υπερασπίστηκε τα τείχη και το λιμάνι της πόλης.

Έτσι έγινε όταν πολιορκήσαν τη Θεσσαλονίκη οι Άβαροι. Οι πολιορκητές, σύμφωνα με την πολεμική τέχνη της εποχής, κατασκεύασαν έναν ψηλό πολιορκητικό ξύλινο πύργο και τον έστησαν απέναντι από τα τείχη. Από εκεί έριχναν με καταπέλτες ογκόλιθους και γκρέμιζαν τους προμαχώνες. Ό Άγιος πρόσταξε τότε τους υπερασπιστές της πόλης να ανέβουν στα ψηλότερα σημεία του φρουρίου και να περιμένουν το σύνθημα του. Και φάνηκε λευκή οπτασία πάνοπλου πολεμιστή να ρίχνει μια πέτρα στα μηχανήματα των Αβάρων και να τα καταστρέφει. Βροχή έπεφταν οι πέτρες από τα τείχη της πόλης και σκόρπιζαν το θάνατο στους Αβάρους. Ωστόσο παραξενεύτηκαν οι Βάρβαροι πού τόσο μικρές πέτρες είχαν τόσο μεγάλη δύναμη. Κάποιοι πιο θαρραλέοι απ' αυτούς έσκυψαν και μάζεψαν από κάτω τις πέτρες. Τι να δουν! Οι πέτρες είχαν πάνω τους χαραγμένα γράμματα πού έλεγαν: "Δημήτριος". Και τότε κατάλαβαν ότι η πόλη ήταν απόρρητη γιατί είχε άγιο προστάτη κι έλυσαν την πολιορκία.

Ακόμη και στις μέρες μας η παρουσία του Αγίου στην πόλη είναι ζωντανή. Δεν είναι τυχαίο λοιπόν, πού η απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης από τους Τούρκους το 1913, συνέπεσε με τη γιορτή του Αγίου στις 26 Οκτωβρίου.

Από το βιβλίο «Διαβάζοντας τις βυζαντινές εικόνες» της Μαρίζας Ντεκάστρο

Η ελπίδα προς Τον Θεό

Η ακόλουθη διήγηση είναι παρμένη από τη ζωή του Οσίου Θεοδοσίου του Κοινοβιάρχου. Όταν πρωτοϊδρύθηκε το Κοινόβιο του Οσίου Θεοδοσίου στην Παλαιστίνη, ήταν τόσο φτωχό που συχνά δεν υπήρχαν ούτε τα απολύτως αναγκαία για την συντήρηση των Μοναχών. Ήταν Μέγα Σάββατο απόγευμα. Περίμεναν να γιορτάσουν το Άγιο Πάσχα. Οι Αδελφοί έψαχναν απελπισμένοι ολόκληρο το μοναστήρι. Δεν ζητούσαν μεγάλα πράγματα. Για τίποτα φαγώσιμο, ούτε συζήτηση πια δεν γινόταν. Μια μικρή προσφορά κοίταζαν να βρουν, ξεχασμένη από άλλη φορά, για να μη στερηθούν τη Θεία Κοινωνία. Αδύνατον ν' ανακαλύψουν. Κι εδώ στέρηση, συλλογίζονταν. Το είπαν στο Γέροντά τους, στον Όσιο Θεοδόσιο. Τους άκουσε με απόλυτη ηρεμία σαν να συνέβαιναν όλα αυτά σε ξένη περιοχή. Ούτε την ανησυχία τους φαινόταν να συμμερίζεται ο ουράνιος εκείνος άνθρωπος και διαταγή έδωσε να είναι έτοιμο για τη νυκτερινή Λειτουργία το Άγιο Βήμα, ακόμη κι η τράπεζα για το πασχαλινό γεύμα. "Μάταιη παρηγοριά, ψιθύρισαν μερικοί." Ο Όσιος έκανε πως δεν άκουσε. "Μήπως έγινε ασθενέστερος στη δύναμη η ατονώτερος στο να χορηγεί και σήμερα Εκείνος που έθρεψε μα το μάννα ολόκληρο λαό στην έρημο και χόρτασε τόσο πλήθος με πέντε ψωμιά;" Θαύμαζαν οι Μοναχοί την πεποίθηση του Ηγουμένου τους, μα δε κατόρθωσαν να τη συμμεριστούν. Βασίλευε ο ήλιος όταν χτύπησε την πόρτα του Μοναστηριού κάποιος άγνωστος. Μαζί του έφερνε δυο καμήλες φορτωμένες. "Πήγαινα μια μικρή δωρεά σε κάποια σκίτη λίγο πιο πέρα από το Μοναστήρι σας, εξήγησε στους Αδελφούς. Μα μόλις έφθασα εδώ, τα ζώα μου σταμάτησαν και με κανένα τρόπο δεν μπορούσα να τα κάνω να προχωρήσουν βήμα. Λέω μήπως θέλει ο Θεός ν' αφήσω σε σας αυτά τα λίγα τρόφιμα;" Λίγα τρόφιμα! Αυτά έφτασαν ως την Πεντηκοστή και πέρα ακόμα. Ούτε προσφορές έλειπαν για τη Θεία Λειτουργία από την ανέλπιστη δωρεά. -Πολύ μεγάλη η ελπίδα! Έλεγαν μεταξύ τους οι καλόγεροι του Οσίου Θεοδοσίου κι ευλαβούντο τον Άγιο Γέροντά τους που τον στόλιζε κι αυτή.

ΠΩΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΚΑΚΟ;

«Χαίροις ο τον χιτώνα της ασεβείας διαρρήξας δια της πίστεως»

Προοίμιον: Οι χριστιανοί, σύμφωνα με την απόφαση του Χρίστου, ζούμε μέσα στον κόσμο. Στον κόσμο, όμως, επικρατεί το κακό, η αμαρτία και η ασεβεία. Το πρόβλημα, επομένως, πού τέθηκε στους χριστιανούς εξ αρχής και τίθεται και σε μας σήμερα είναι το πώς θα αντιμετωπίσουμε το καθεστώς αυτό του κακού και της ανομίας.

α. Αντίσταση στο κακό: Ο άγιος Δημήτριος έζησε σε εποχή οπού κυριαρχούσε η ειδωλολατρία. Ως στρατιωτικός, μάλιστα, αντιμετώπιζε πολύ περισσότερους πειρασμούς. Τι έκανε; Έλεγε ΟΧΙ. Αντιστεκόταν. Και τελικά τον σκότωσαν, αλλά δεν τον νίκησαν. Έτσι έγινε τύπος του Χρίστου. «Μη νικώ υπό του κακού», συμβουλεύει ο απόστολος Παύλος. (Ρωμ. ιβ' 21).

Αυτή την τακτική καλούμαστε να εφαρμόζουμε κι εμείς. Οι Έλληνες του 1940 είπαν ΟΧΙ, έμειναν όρθιοι και ελεύθεροι. Και έδωσαν στον κόσμο ένα υπέροχο μάθημα ανδρείας, ελευθερίας και αξιοπρέπειας.

β. Εργάτες του καλού: Ο άγιος Δημήτριος σκορπούσε την αγάπη, ιδίως στη νεολαία. Έσωζε ανθρώπους, προστάτευε τους αδυνάτους. Τα θαύματα του άπειρα. Και μετά θάνατον, προστατεύει την Θεσσαλονίκη και ολόκληρη την Ελλάδα, της οποίας ήταν στρατιωτικός αρχηγός.

Συνήθως οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν το κακό κάνοντας οι ίδιοι κακό, ανταποδίδοντας μεγαλύτερο κακό. Έτσι, όμως, το κακό πολλαπλασιάζεται. Ο χριστιανικός τρόπος αντιμετώπισης του κακού είναι διαφορετικός: **«Νίκα εν τω αγαθό το κακόν»**, συμπληρώνει ο απόστολος Παύλος. Ο μόνος τρόπος να νικήσεις το σκοτάδι είναι να ανάψεις εσύ ένα φως.

Επίλογος: Δεν μπορούμε εμείς να σταματήσουμε τους άλλους να κάνουν το κακό. Ούτε ακόμη και η Αστυνομία δεν μπορεί να καταστείλει το πολύμορφο κακό, την παρανομία και την παρεκτροπή των ανθρώπων. Πολλοί νομίζουν ότι η διάπραξη του κακού είναι έκφραση και εκδήλωση ελευθερίας. Η αλήθεια, όμως, είναι ότι ο άνθρωπος πού κάνει το κακό, κάνει ταυτόχρονα και κακή χρήση της ελευθερίας του, διότι με τον τρόπον αυτό στερεί τελικά την ελευθερία του. Μέσα σ' αυτή την αντινομία, για τους χριστιανούς μία λύση υπάρχει: να είμαστε πάντα εργάτες του καλού.

Από το βιβλίο «ΛΟΓΟΣ ΖΩΗΣ» του Μητροπολίτου Αχελώου Ευθυμίου Κ. Στυλίου

Εκλογές Εκκλησιαστικών Επιτρόπων

Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Κύπρου αποφάσισε τη διεξαγωγή εκλογών σε όλους τους ιερούς ναούς της Εκκλησίας της Κύπρου, για ανάδειξη εκκλησιαστικών επιτρόπων, την Κυριακή 2 Νοεμβρίου του 2008. Οι υποψηφιότητες για Εκκλησιαστικούς Επιτρόπους να καταβληθούν μέχρι την

Καθήκοντα και προσόντα Εκκλησιαστικών Επιτρόπων

Οι Εκκλησιαστικοί Επίτροποι, εργάζονται χωρίς καμιά αμοιβή και πολλές φορές με θυσίες των οικονομικών και οικογενειακών τους συμφερόντων. Γι' αυτό και η Εκκλησία προσεύχεται για αυτούς, εκτιμά το σημαντικό έργο και την προσφορά τους και εύχεται σ' αυτούς καλή δύναμη και υγεία στο δύσκολο έργο που αναλαμβάνουν.

Πέρα από την ευθύνη της διαχείρισης της περιουσίας του ναού (πάντα με ενημέρωση αλλά και με την ευλογία του Μητροπολίτη μας), τα μέλη της εκκλησιαστικής επιτροπής έχουν και τα εξής καθήκοντα:

(α) Να μεριμνούν για την καλή συντήρηση του ιερού ναού και την τήρηση της τάξης μέσα σ' αυτό.

(β) Να φροντίζουν για την εξεύρεση και διορισμό (με σύμφωνη γνώμη των εφημερίων) καταλλήλων προσώπων, τα οποία θα υπηρετούν ως ιεροφάλτες, νεωκόροι του ναού και ότι άλλο κριθεί αναγκαίο για την σωστή λειτουργία του ναού.

Οι Επίτροποι θα πρέπει, κατά τη γνώμη μας, να έχουν τα εξής προσόντα:

(α) Να είναι **ευλαβείς** και **φυλακόλουθοι**. Να έχουν πόθο να υποβληθούν σε κόπους και θυσίες, προς δόξαν του Θεού και για την διακονία των ανθρώπων. Να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους με ιλαρότητα καρδιάς, χωρίς να προσβλέπουν σε οποιονδήποτε όφελος, οικονομικό ή προσωπικό. (δεν έχουν θέση ούτε προσωπικές ούτε πολιτικές ή άλλες φιλοδοξίες). Είναι αυτονόητο ότι πρέπει να είναι Χριστιανός Ορθόδοξος, και δεν μπορεί να είναι επίτροπος πρόσωπο που ανήκει σε Μασωνική Στοά (Μασώνας) ή σε κάποια αίρεση.

(β) Οι Επιτρόποι πέρα από την καλή διάθεση, θα πρέπει να έχουν και χρόνο για να τον αφιερώνουν στην υπηρεσία της εκκλησίας. Εκτός από τις Κυριακές, αν μπορούν πρέπει να παρευρίσκονται στους Εσπερινούς, Αγρυπνίες, Παρακλήσεις και στις διάφορες εκδηλώσεις που τελούνται υπό την αιγίδα του ναού τους.

(γ) Φρόνημα υπακοής και «συνοδικότητας». Δεν έχουν θέση σε εκκλησιαστικές επιτροπές άνθρωποι που θέλουν πάντα «**να γίνεται το δικό τους**» και δεν σέβονται την άποψη των άλλων και μάλιστα της πλειοψηφίας. Σε θέματα που δεν «χωρεί» ψηφοφορία, επειδή υπάρχει απόλυτη θέση της Εκκλησίας, οι Επιτρόποι κάνουν υπακοή στον οικείο Επίσκοπο και τους ιερείς, τους οποίους πάντοτε φροντίζουν να διευκολύνουν στην επιτέλεση του δύσκολου έργου τους.

(δ) Να δίδουν το παράδειγμα τις τάξεως και να αποφεύγουν κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας να προβαίνουν στην καταμέτρηση χρημάτων (πρέπει να γίνεται μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας), ή να συζητούν για εκκρεμούντα θέματα της Εκκλησίας (να γίνεται σε ειδικές συνεδριάσεις).

(ε) Πρέπει να φεύγουν από τον Ναό τελευταίοι μαζί με τον εφημέριο και όχι πριν να τελειώσει η θεία Λειτουργία. Αυτό ισχύει και για τις μεγάλες γιορτές, όπως του Πάσχα όπου πολλοί επιτρόποι έφευγαν με το Χριστός Ανέστη και όχι με το τέλος της θείας Λειτουργίας.

(στ) Είναι υποχρεωμένοι να έρχονται κάθε Κυριακή εκκλησία εκτός αν ενημερώσουν τον εφημέριο του ναού. Σε περίπτωση πολλών αδικαιολόγητων απουσιών τους τότε το θέμα θα αναφέρεται στον Επίσκοπο. Το ίδιο ισχύει και για τους Εσπερινούς, Αγρυπνίες κ.α όπου συχνά έχουμε το φαινόμενο οι επιτρόποι να βρίσκονται στο καφενείο και στο ναό να γίνεται ο εσπερινός.

«Το να εμπιστεύεσαι το Θεό για πράγματα ανθρωπίνως αδύνατα, είναι μία διαρκής σιωπηρή προσευχή με θετικά αποτελέσματα»

Τέλος στόχος των Επιτρόπων πρέπει να είναι κάθε δυνατή επικοινωνία με την Μητρόπολη αλλά και η οποιαδήποτε βοήθεια προς τον εφημέριο έτσι ώστε να γίνεται η καλύτερη λειτουργία τόσο του ναού κατά την διάρκεια των ακολουθιών αλλά και κατά την διάρκεια διαφόρων δραστηριοτήτων που αναλαμβάνει η Εκκλησία.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΟΜΙΛΙΕΣ

Με ιδιαίτερη χαρά σας ανακοινώνουμε την έναρξη των Πνευματικών Ομιλιών που θα γίνονται ανά 15νθήμερο στον Ι.Ν. Αγ. Θεοδώρου του Τήρωνος στο Μοναγρούλλι. Οι ομιλίες αυτές, έχουν στόχο την καλύτερη επικοινωνία και γνωριμία όλων μας τόσο μεταξύ μας αλλά πρωτίστως με την θρησκεία μας την οποία έχουμε δεδομένη και δεν ξέρουμε τις βασικές αρχές της.

Στις ομιλίες αυτές είναι όλοι ευπρόσδεκτοι. Η πρώτη μας συνάντηση θα γίνει την Τρίτη 7/10/2008 στον Ιερό Ναό του Αγίου Θεοδώρου και θα έχει θέμα την Θεία Λειτουργία, η δεύτερη ομιλία θα γίνει στις 21/10/2008. Οι ομιλίες θα αρχίζουν η ώρα 6:00μ.μ

Πρόγραμμα Δεκαπενθήμερων Ομιλιών (Τρίτη 7/10 και 21/10)

5:00 μ.μ Παράκληση εις την Υπεραγίαν Θεοτόκο (Την Τρίτη 7/10 θα τελεστεί Αγιασμός)

6:00 μ.μ Έναρξη Ομιλίας

6:30 μ.μ Έναρξη Ερωτήσεων - Εισηγήσεων

7:00 Κέρασμα

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Σάββατο 11 Οκτωβρίου 2008 θα ξεκινήσει η νέα κατηχητική χρονιά. Τα παιδιά του Δημοτικού θα έρχονται στον Ι.Ν. Αγ. Θεοδώρου κάθε Σάββατο η ώρα 4:00μ.μ. Οι μαθητές του Γυμνασίου – Λυκείου θα έρχονται κάθε Κυριακή μετά τη Θεία Λειτουργία

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Ι.Ν. Αγ.Θεοδώρου του Τήρωνος

5	Οκτωβρίου	Κυριακή	Β' ΛΟΥΚΑ Πάντων των εν Κύπρω Αγίων, Ερμογένους Ιερομ.
12	Οκτωβρίου	Κυριακή	Δ' ΛΟΥΚΑ Επικτήτου Κύπρου, Θεοσεβίου Αρσινοΐτου, Συμεών
17	Οκτωβρίου	Παρασκευή	Απ. Λουκά και Ευαγγελιστού (18 Οκτ) ΑΓΡΥΠΝΙΑ
19	Οκτωβρίου	Κυριακή	Γ' ΛΟΥΚΑ, Μνάσωνος Ταμασού, Ιωήλ προφ, Κλεοπάτρας οσίας
26	Οκτωβρίου	Κυριακή	ΣΤ' ΛΟΥΚΑ, Δημητρίου μεγαλομάρτυρος του Μυροβλύτου.

Οι Εσπερινοί του Σαββάτου για το Μήνα Οκτώβριο θα αρχίζουν η ώρα 5:30μ.μ και την Κυριακή ο Όρθρος θα αρχίζει η ώρα 6:30π.μ. Ιδιαίτερες ευχαριστίες στο τυπογραφείο Χριστάκη Χαραλάμπους το οποίο ανέλαβε τα έξοδα του μηνιαίου περιοδικού μας.

Υπεύθυνος Έκδοσης: Πρεσβύτερος Γεώργιος Κόρτας Τηλ: 99-134050